

Nr 163.

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående en periodiskt utkommande handbok över gällande lagar och författningar.

(3:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Herlitz* (I: 131) och den andra inom andra kammaren av herr *Håstad m. fl.* (II: 317), har hemställts att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t an hålla om utredning och förslag angående en periodiskt utkommande handbok över gällande lagar och författningar.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sitt yrkande, får utskottet hänvisa till motionerna ävensom till motionen nr 129 i första kammaren av herr *Herlitz*.

Utskottet. Såsom i motionen I: 129 framhålles ägnade riksdagen för några år sedan stor uppmärksamhet åt frågan om utvägar att underlätta orienteringen i gällande lagar och författningar. Därvid redovisades bl. a. de möjligheter, som då stod till buds för dem, vilka önskade förskaffa sig kännedom om aktuell författningstext: Svensk författningssamling med dess tioårsregister, statsloggaren, särskilda verks publikationsserier, genom statens försorg utarbetade författningseditioner och handböcker, den årligen utkommande Sveriges rikets lag, på privat väg utgivna författningskommentarer och handböcker m. m. Motionären erinrar, att ett första steg i åsyftad riktning tagits genom att anslag beviljats till publikationen Svensk lagsamling samt att departementschefen i den till 1949 års riksdag avlåtna propositionen i detta ämne framhöll att utgivningen av lagsamlingen inte stod i vägen för genomförande av det nu ånyo aktualiserade förslaget om en periodiskt utgiven administrativ lagbok, utan att tvärtom de båda åsyftade företagen kunde på ett lyckligt sätt komplettera varandra. Tiden synes enligt motionären vara inne att återupptaga tanken på en sådan lagbok, emedan Svensk lagsamling nu synes nalkas sin fullbordan.

Utskottet kan för egen del ansluta sig till motionärens uppfattning, att en administrativ lagbok av i motionen I: 129 angivet slag skulle vara av värde. Detta torde dock inte böra överdrivas. Exempelvis skulle den allmänhet och de befattningshavare, som måste äga kännedom om eller tillgång till författningsmaterialet rörande viss samhällsverksamhet — i annat sammanhang har som exempel anförts yrkesundervisningen eller hälso- och sjukvården — med fog känna sig föga hjälpta av en administrativ lag-

edition, i vilken kunde intagas endast de viktigaste författningstexterna och där i övrigt endast kunde göras hänvisningar till Svensk författningssamling eller Svensk lagsamling med alla däri förekommande ändringar.

Till det anförda kommer, att möjligheterna till orientering i gällande lagar och författningar enligt utskottets erfarenheter nu måste anses större än 1949, då frågan senast var före i riksdagen. Härvidlag bör beaktas inte blott Svensk lagsamling, som med supplement ger goda orienteringsmöjligheter, utan även det allt större utrymme som i intresseorganisationernas tidskrifter och dagspressen ägnas författningsfrågorna.

Med hänsyn till det anförda finner utskottet yrkandet i motionerna närmast aktualisera frågeställningen, huruvida värdet av den ifrågasatta handboken ur det allmännas synpunkt kan anses motsvara eller överstiga kostnaderna för dess utgivning. I sådant hänseende vill utskottet erinra om att statens totalkostnad för Svensk lagsamling i propositionen 171/1939 uppskattades, mycket ungefärligt, till mellan 400 000 och 500 000 kronor. I statsverkspropositionen till årets riksdag har den totala utgivningskostnaden för statsverket, om den ursprungliga utgivningsplanen fullföljts, angivits till cirka 1 555 000 kronor. Genom olika åtgärder anses emellertid statens bidrag till utgivande av lagsamlingen kunna begränsas till i runt tal 1 130 000 kronor.

Utskottet är icke berett att i nuvarande läge föreslå riksdagen att begära en utredning, som skulle kunna föranleda totalkostnader för den ifrågasatta publikationen av tillnärmelsevis denna storleksordning.

Under åberopande av det anförda får utskottet hemställa,
att motionerna I: 131 och II: 317 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 9 november 1954.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från första kammaren: herrar Gustaf Karlsson, Ohlon, Näsgård, Gillström, fröken Andersson, herrar Pålsson, Hesselbom, Sundelin, Einar Persson, Birger Andersson, Edvin Thun, Erik Svedberg, Holmqvist, Olsén och Lundström; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Malmborg i Skövde, Bergström, Andersson i Malmö, Lindholm, Rubbestad, Åkerström, Staxäng, Thapper, Nihlfors, Gustafsson i Stockholm, Hansson i Skegrie, Löfroth och fröken Ager.